

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 16 grudnia 1950 r.

o postępowaniu z rzeczami znalezionymi w urządzeniach komunikacji miejskiej w Warszawie.

Na podstawie § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 października 1948 r. w sprawie właściwości władz powołanych do przechowywania rzeczy znalezionych w urządzeniach komunikacji publicznej oraz do poszukiwania osób uprawnionych do odbioru tych rzeczy, jako też o sposobie poszukiwań (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 428) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zatwierdza się instrukcję o postępowaniu z rzeczami znalezionymi w urządzeniach komunikacji miejskiej w Warszawie, stanowiącą załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *J. Rabanowski*

Załącznik do zarządzenia Ministra
Komunikacji z dnia 16 grudnia
1950 r. (poz. 201).

INSTRUKCJA**o postępowaniu z rzeczami znalezionymi w urządzeniach komunikacji miejskiej w Warszawie.**

§ 1. Do przyjmowania doniesień o znalezieniu i do odbioru rzeczy pozostawionych w wozach komunikacji miejskiej (tramwajach, autobusach i trolejbusach) powołani

są konduktorzy obsługujący bezpośrednio podróźnych w tych wozach, a w innych urządzeniach komunikacji miejskiej — personel obsługujący te urządzenia.

§ 2. 1. Pracownik, przyjmujący rzecz zalezioną lub doniesienie o znalezieniu, powinien zażądać od znalazcy podania okoliczności, które mogą przyczynić się do odszukania osoby uprawnionej do odbioru rzeczy, w szczególności zaś okoliczności dotyczących dokładnego czasu i miejsca znalezienia rzeczy. Jeżeli znalazca żąda wydania mu pokwitowania lub zgłasza żądanie znaleźnego, wówczas pracownik przyjmujący rzecz zalezioną obowiązany jest:

- 1) podać mu swój numer służbowy, nazwisko i imię,
- 2) wskazać, w której ekspedycji rzecz zostanie złożona na przechowanie,
- 3) poinformować znalazcę, że po odbiór pokwitowania lub zaświadczenia o zgłoszeniu żądania znaleźnego powinien zgłosić się do wskazanej ekspedycji.

2. Pracownik przyjmujący rzecz zalezioną obowiązany jest złożyć ją w najbliższej ekspedycji, która wyda znalazcy wymienione w ust. 1 pokwitowanie lub zaświadczenie.

3. W pokwitowaniu lub zaświadczeniu o przyjęciu do wiadomości żądania znaleźnego należy uwidocznić imię, nazwisko i adres znalazcy. Żądanie znaleźnego należy zanotować w wykazie rzeczy zalezionych (§ 12).

§ 3. 1. Gdy właściciel rzeczy pozostawionej (zagubionej, zapomnianej) w będącym w ruchu wozie (tramwaju, autobusu lub trolejbusu) zgłosi się po jej odbiór do konduktora, który rzecz pozostawioną podjął jako zalezioną — konduktor może ją wydać sam, o ile:

- 1) wartość rzeczy nie przekracza przypuszczalnie sumy 300 zł;
- 2) właściciel rzeczy wylegitymuje się dowodem tożsamości z podaniem adresu zamieszkania i miejsca pracy;
- 3) zgłoszony przez właściciela w obecności dwóch świadków opis rzeczy zgadza się z jej wyglądem.

2. Jeśli załatwienie formalności, określonych w ust. 1, ze względu na obsługę podróży w czasie ruchu nie jest możliwe, przeprowadzenie ich i wydanie rzeczy powinno nastąpić na pierwszym odpowiednim postoju, a mianowicie na punkcie kontrolnym lub na końcowym (zwrotnym) przystanku.

3. Wydanie rzeczy powinno być stwierdzone protokolem, według wzoru, ustalonego w załączniku Nr 1 do niniejszej instrukcji.

4. Powyższy tryb postępowania dopuszczalny jest tylko w tych przypadkach, gdy załatwienie formalności, określonych w ust. 1, 2 i 3, nie będzie wymagało dłuższego czasu i nie wpłynie na dezorganizację ruchu ogólnego (odchylenia od ustalonego rozkładu jazdy).

§ 4. Rzeczy zalezione w urządzeniach komunikacji miejskiej nie obsługiwanych przez personel należy oddawać bezpośrednio kierownikowi ekspedycji (ekspedytorowi), jeżeli ta ekspedycja znajduje się przy tych urządzeniach, lub — o ile jej nie ma — konduktorowi najbliższego wozu komunikacji miejskiej.

§ 5. Kierownik ekspedycji i konduktorzy nie mogą odmówić przyjęcia doniesień o znalezieniu rzeczy, obowiązani są oni ponadto roztoczyć pieczę nad rzeczami pozostawionymi w wozach, poczekalniach i innych urządzeniach miejskich. Rzeczy, zalezione przez personel komunikacji miejskiej podczas wykonywania czynności urzędowych, uważane są za zalezione przez Miejskie Zakłady Komunikacyjne w Warszawie.

§ 6. Na każdej stacji końcowej oraz przed oddaniem wozu po skończonej służbie konduktorzy obowiązani są dokonać przeglądu wozów celem zabezpieczenia rzeczy pozostawionych w powierzonych im wozach.

§ 7. Konduktorzy obowiązani są zalezione przez siebie rzeczy po skończonej służbie zdać w kancelarii kierownika stacji. Kancelaria po obejrzeniu przedmiotu wypisuje raport (druk specjalny) o zalezionym przedmiocie, z dokładnym opisem przedmiotu, miejsca, godziny i okoliczności znalezienia. Raport ten podpisuje konduktor (znalazca), świadek i kancelista, który opisuje przedmiot w raporcie, a następnie przyjmuje go. Po podpisaniu raportu przez kierownika stacji zalezione przedmioty odsyłane są wraz z raportem następnego dnia z ranną pocztą do Referatu Zalezionych Rzeczy.

§ 8. Analogicznie najpóźniej następnego dnia z ranną pocztą powinny być odesłane do Referatu Zalezionych Rzeczy przedmioty, złożone w ekspedycjach (§ 2 i 4).

§ 9. Do zakresu działania Referatu Zalezionych Rzeczy należy w szczególności:

- 1) przyjmowanie, przechowywanie rzeczy zalezionych oraz nadzór nad rzeczami nadsyłanymi przez poszczególne ekspedycje,
- 2) wpisywanie rzeczy przyjmowanych do wykazu rzeczy zalezionych,
- 3) sprawdzanie zawartości przedmiotów nadesłanych i sporządzanie protokołów zgodnie z § 11,
- 4) poszukiwanie osoby uprawnionej do odbioru rzeczy zalezionej i prowadzenie korespondencji z osobami poszukującymi swych rzeczy,
- 5) czuwanie nad terminowym nadsyłaniem przez ekspedycje raportów o rzeczach zalezionych,
- 6) obliczanie kosztów przechowywania,
- 7) wypłacanie znaleźnego osobom uprawnionym,
- 8) wydawanie rzeczy osobom uprawnionym do odbioru,
- 9) sprzedaż rzeczy zalezionych,
- 10) przekazywanie rzeczy zalezionych właściwym władzom w przypadkach zajęcia,
- 11) niszczenie bezwartościowych rzeczy zalezionych.

§ 10. Referat Zalezionych Rzeczy sprawdza zgodność przyjmowanego przedmiotu z opisem jego w raporcie.

§ 11. Jeżeli zalezona rzecz znajduje się w opakowaniu (walizce, kufrze, skrzyni, koszu itp.), należy opakowanie otworzyć w Referacie Zalezionych Rzeczy bez uszkodzenia. Jeżeli nie można opakowania otworzyć bez uszkodzenia, należy do otwarcia wezwać odpowiedniego fachowca i kosztami otwarcia obciążyć rzecz zalezioną. Otwarcia opakowania dokonuje się celem dokładnego i szczegółowego spisania zawartości zalezionej rzeczy. O otwarciu opakowania należy sporządzić protokół otwarcia w obecności dwóch świadków spośród pracowników Referatu Zalezionych Rzeczy lub osób postronnych, którzy wszystkie dane stwierdzają w protokole swym podpisem. Protokół otwarcia poza własnym numerem porządkowym powinien zawierać numer wykazu rzeczy zalezionej (§ 12). Jeżeli na podstawie zewnętrznych danych zalezionej rzeczy lub po otwarciu opakowania zostanie ustalona osoba uprawniona do odbioru rzeczy, należy ją zawiadomić i wezwać do odbioru. W braku ścisłych danych należy przedsięwziąć poszukiwanie tej osoby.

§ 12. Rzeczy zalezione należy zapisywać do wykazu rzeczy zalezionych, którego wzór stanowi załącznik Nr 3 do instrukcji.

§ 13. W rubryce wykazu „Wartość szacunkowa przedmiotu” należy podać w przybliżeniu wartość przedmiotu według ceny wolnorynkowej w chwili przekazania przez znalazcę zalezionej przedmiotu. Wartość przedmiotu powinna ustalić trzyosobowa komisja, powołana w tym celu przez kierownictwo wydziału, który sprawuje zwierzchni nadzór nad Referatem Zalezionych

Rzeczy, spisując z tej czynności stosowny protokół, zawierający numer wykazu rzeczy znalezionych.

§ 14. Jeżeli cechy zewnętrzne znalezionej rzeczy lub umieszczone na niej znaki wskazują na to, że jest ona w użyciu wojska (sprzęt wojskowy), lub jeżeli nabywanie i posiadanie rzeczy wymaga szczególnego zezwolenia władzy państwowej (broń, amunicja, materiały wybuchowe, aparatura radiowo-nadawcza itp.) — należy te przedmioty przekazać organom bezpieczeństwa publicznego za protokołami zdawczo-odbiorczymi, zawierającymi numer wykazu rzeczy znalezionych. Znalezione materiały żrące i łatwo zapalne należy przekazywać warsztatom Miejskich Zakładów Komunikacyjnych w celu wykorzystania tych materiałów w produkcji. O znalezionych broszurach, afiszach i ulotkach treści politycznej należy zawiadamiać organa bezpieczeństwa publicznego.

§ 15. Do każdego przedmiotu przypina się kontrolkę przedmiotu (w rodzaju „języczka“ magazynowego), na której wykazuje się dzień, miesiąc i rok znalezienia oraz numer linii i numer pozycji wykazu.

§ 16. Rzeczy znalezione powinny być należycie przechowywane i zabezpieczone przed uszkodzeniem i zniszczeniem pod osobistą odpowiedzialnością kierownika Referatu Znalezionych Rzeczy lub wyznaczonego przez niego pracownika do przechowywania tych rzeczy. Kierownik Referatu Znalezionych Rzeczy odpowiedzialny jest w każdym przypadku za ogólny nadzór. Do przechowywania rzeczy znalezionych należy przeznaczyć osobne pomieszczenia, zaopatrzone w niezbędne urządzenia do przechowywania rzeczy, jak: półki, wieszaki, stojaki, szafy itd., oraz odpowiednio zabezpieczone przed włamaniem. Pracownik obowiązany do przechowywania rzeczy znalezionych powinien poza zabezpieczeniem ich od kradzieży dopilnować również, aby rzeczy znalezione nie były narażone na uszkodzenie wskutek wpływów atmosferycznych (np. mróz, wilgoć, działanie słońca) lub przez szkodniki (np. mole, myszy). W pomieszczeniu, o którym mowa wyżej, powinna być zachowana czystość; przechowywane tam rzeczy powinny być rozmieszczone systematycznie na istniejących urządzeniach według kolejności i spisu rzeczy znalezionych. Osobom zgłaszającym prawa do rzeczy znalezionej, przechowywanej przez Referat Znalezionych Rzeczy, należy udzielić wszystkich potrzebnych wyjaśnień.

§ 17. Referat Znalezionych Rzeczy powinien co dwa tygodnie sporządzać wykazy rzeczy znalezionych w urządzeniach komunikacji miejskiej i przesyłać je na wszystkie stacje i ekspedycje Miejskich Zakładów Komunikacyjnych celem wywieszenia w widocznym dla publiczności miejscu co najmniej na okres sześciu tygodni.

§ 18. W odniesieniu do rzeczy kosztowniejszych, o ile przewidywać można, iż dodatkowe poszukiwania są wskazane, należy w razie potrzeby — celem odnalezienia właściciela — zarządzić ogłoszenia w czasopismach. Koszty tych poszukiwań obciążają wartość rzeczy.

§ 19. Jeżeli rzecz przyjęta na przechowanie ulega szybkiemu zepsuciu lub wymaga nadmiernych w stosunku do swej wartości kosztów przechowania, Referat Znalezionych Rzeczy powinien zarządzić jej sprzedaż. Cena sprzedaży wchodzi w miejsce rzeczy znalezionej. Sprzedaż powinna odbyć się przez licytację, którą ogłosić należy w miejscu dostępnym dla publiczności. Rzecz przeznaczoną do sprzedaży należy oszacować przez trzyosobową komisję, powołaną w tym celu przez wydział sprawujący zwierzchni nadzór nad Referatem Znalezionych Rzeczy. Sprzedaż w drodze licytacji nie może nastąpić za cenę niższą niż cena oszacowania. W braku nabywców

lub w braku chętnych do ofiarowania ceny wyższej niż cena oszacowania należy sporządzić drugą licytację przyjmując jako cenę wywołania połowę ceny szacunkowej. Rzeczy nie sprzedane w drodze drugiej licytacji podlegają bezpłatnemu przekazaniu instytucjom dobroczynnym. Wszelkiego rodzaju narzędzia i złom metalowy należy przekazywać warsztatom Miejskich Zakładów Komunikacyjnych w celu wykorzystania w produkcji.

§ 20. Rzeczy znalezione, stanowiące artykuły spożywcze i inne przedmioty ulegające łatwo zepsuciu — znajdujące się już w stanie niezdatnym do użytku — oraz przedmioty, które z innych powodów całkowicie straciły swą wartość, należy zniszczyć komisyjnie. O zniszczeniu rzeczy znalezionych należy sporządzić protokół, który poza swą kolejną numeracją powinien być oznaczony właściwym numerem wykazu rzeczy znalezionych. O zniszczeniu rzeczy należy uczynić stosowną notatkę w rubryce „Uwagi“ wykazu rzeczy znalezionych.

§ 21. Rzeczy nie wymienione w §§ 19 i 20 powinny być przechowywane w ciągu lat trzech licząc od daty przyjęcia rzeczy przez Referat Znalezionych Rzeczy. Jeżeli w okresie trzyletnim nie zgłosi się osoba uprawniona do odbioru rzeczy znalezionej, Referat Znalezionych Rzeczy po upływie tego terminu zawiadamia znalazcę, że rzecz zostanie mu wydana po pokryciu kosztów przechowania i poszukiwania właściciela, zaznaczając, że w razie nieodebrania rzeczy w ciągu jednego miesiąca zostanie ona sprzedana. Po upływie wspomnianego jednomiesięcznego terminu Referat Znalezionych Rzeczy sprzedaje rzecz znaną w drodze licytacji według zasad wskazanych w § 19.

§ 22. Wszystkie nie odebrane przez uprawnionych przedmioty złote, srebrne lub przedmioty z innych metali szlachetnych albo wyroby z tych metali, zawierające kamienie szlachetne itp., nie mogą być sprzedane w drodze licytacji, lecz mają być przekazane protokolarnie Narodowemu Bankowi Polskiemu.

§ 23. 1. W przypadku zgłoszenia się osoby uprawnionej po odbiór przedmiotu, obowiązana jest ona podać datę i miejsce zagubienia rzeczy oraz określić cechy charakterystyczne przedmiotu. Zagubiony przedmiot może być wydany zgłaszającemu się po upewnieniu się, że zgłaszający się jest uprawniony do odbioru zagubionego przedmiotu. Rzecz znaną wydaje się po stwierdzeniu tożsamości osoby uprawnionej oraz na podstawie zaświadczenia ostatniego zameldowania. Przy wydawaniu rzeczy powinien być sporządzony protokół wydania według wzoru stanowiącego załącznik Nr 2 do instrukcji. Uprawnioną do odbioru rzeczy znalezionej lub sumy uzyskanej ze sprzedaży tej rzeczy jest osoba, która rzecz zgubiła, właściciel lub inna osoba uprawniona. Jeżeli w ciągu trzech lat od daty przyjęcia rzeczy przez Referat Znalezionych Rzeczy na przechowanie osoby uprawnione nie zgłoszą swych praw do rzeczy lub mimo wezwania nie odbiorą jej albo miejsce ich pobytu nie jest znane, wówczas uprawnionym do odbioru rzeczy znalezionej lub sumy uzyskanej ze sprzedaży staje się znalazca. Znalazca może odebrać rzecz znaną przed upływem powyższego terminu tylko w razie wyrażenia zgody na to właściwych osób uprawnionych do odbioru lub na skutek prawomocnego wyroku sądowego. Przed wydaniem rzeczy osoba uprawniona do odbioru zwraca koszty przechowywania, utrzymania w należytych stanie i poszukiwania właściciela lub innej osoby uprawnionej do odbioru.

2 Jeżeli znalazca rzeczy żądał znaleźnego, osoba uprawniona do odbioru rzeczy opłaca znaleźne w wysokości 1/20 wartości rzeczy w chwili zwrotu, które Referat

Znalezionych Rzeczy wypłaca znalazcy. Osoba uprawniona potwierdza odbiór rzeczy w wykazie rzeczy znalezionych w rubryce „Uwagi“ z podaniem dokładnego swego adresu w miejscu zamieszkania.

§ 24. Koszty przechowania i sprzedaży rzeczy, jej utrzymania w należytym stanie oraz poszukiwania właściciela ponosi uprawniony do odbioru rzeczy znalezionej względnie sumy uzyskanej ze sprzedaży rzeczy.

§ 25. Do kosztów wymienionych w § 24 zaliczyć należy następujące opłaty:

- 1) od znalezionych dokumentów osobistych — w wysokości 60 groszy bez względu na czasokres przechowania; w przypadku pisemnego zawiadomienia właściciela o znalezieniu dokumentów należy doliczać opłaty pocztowe;
- 2) od innych rzeczy znalezionych — w wysokości 1% w stosunku miesięcznym od wartości szacunkowej ustalonej przez 3-osobową komisję (§ 13); każdy rozpoczęty miesiąc uważać należy za cały; opłata ta nie może być niższa od 60 groszy;
- 3) od znalezionych sum pieniężnych — również w wysokości 1% sumy znalezionej w stosunku miesięcznym; każdy rozpoczęty miesiąc uważać należy za cały;
- 4) koszty szczególne, jak koszty wyżywienia znalezo-

nego zwierzęcia, poszukiwania właściciela przez ogłoszenie w czasopiśmie, za pomocą telegramów lub drogą telefoniczną, ewentualne koszty przewiezienia rzeczy z ekspedycji do Referatu Znalezionych Rzeczy itp., należy zaliczać w wysokości rzeczywiście poniesionych kosztów.

§ 26. Wydanie rzeczy następuje dopiero po zapłaceniu kosztów, wymienionych w § 25. Jeżeli uprawniony do odbioru lub znalazca mimo wezwania kosztów tych nie uiści, Referat Znalezionych Rzeczy uprawniony jest do sprzedaży rzeczy i do pokrycia kosztów z uzyskanej ceny.

§ 27. Jeżeli w ciągu trzech lat po odebraniu rzeczy znalezionej rzecz nie może być wydana dlatego, że uprawniony do odbioru lub znalazca mimo wezwania jej nie odbiera, albo miejsce pobytu ich nie jest znane, Referat Znalezionych Rzeczy może rzecz sprzedać w drodze licytacji.

§ 28. W przypadku gdy uprawniony do odbioru rzeczy znalezionej znajduje się w wyjątkowo ciężkich warunkach materialnych, Dyrekcja Miejskich Zakładów Komunikacyjnych może zwolnić go od wszelkich lub niektórych kosztów, o których mowa w § 25. Podanie o takie zwolnienie powinno być poparte odpowiednim dokumentem i zaopiniowane przez wydział sprawujący nadzór nad Referatem Znalezionych Rzeczy.

Załączniki do instrukcji o postępowaniu z rzeczami znalezionymi w urządzeniach komunikacji miejskiej w Warszawie.

MIEJSKIE ZAKŁADY
KOMUNIKACYJNE
w m. st. WARSZAWIE

Załącznik Nr 1

Protokół

Ob
adres zamieszkania lub miejsca pracy
legitymujący się dowodem tożsamości Nr
wystawionym dnia przez
w obecności świadków:

1) Ob.
adres zamieszkania lub miejsca pracy
.
dowód tożsamości Nr wystawiony dnia
przez

2) Ob.
adres zamieszkania lub miejsca pracy
.
dowód tożsamości Nr wystawiony dnia
przez
potwierdza odbiór rzeczy pozostawionej przez niego
dnia w wozie tramwajowym }
trolejbusowym } Nr
autobusowym }

a mianowicie
ogólnej wartości szacunkowej około złotych
na podstawie § 3 instrukcji Ministra Komunikacji
z dnia 16 grudnia 1950 r. o postępowaniu z rzeczami
znalezionymi w urządzeniach komunikacji miejskiej
w Warszawie (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-14,
poz. 201).

Warszawa, dnia 19 r.

Podpis oddającego Podpis odbierającego
(podpis i nr służbowy konduktora)
Podpisy: 1 świadka
2 świadka

MIEJSKIE ZAKŁADY
KOMUNIKACYJNE
w m. st. WARSZAWIE

Załącznik Nr 2

Referat Rzeczy Znalezionych

do sprawy Nr

Protokół Nr

Ob. zamieszkały w
. legitymujący się

zgłosił (a) się do Referatu Rzeczy Znalezionych po odbiór
zagubionej rzeczy

Po udowodnieniu i stwierdzeniu bez żadnej wątpliwości,
iż powyższy przedmiot jest jego własnością, został mu
wydany za opłatą należnej sumy za magazynowanie i in-
ne koszty manipulacyjne w kwocie zł

Z odbioru rzeczy kwituje: Wydał:

(podpis)

(podpis)

Warszawa, dnia 19 r.

